

врѣмѧ на глагола, събрано съ глаголъ ѿ. Оттова глаголи: *съмъ* и *щѫ* наричать ся спомагателни.

З а б є л ъ ж в . Отъ глаголъ *съмъ* има и многократенъ видъ *бывамъ*, кой-то таکожде служи за съставление сложны врѣмена.

99. Лица-та у глагола показвать, че прѣдмѣтъ-тъ, что стоя или дѣйствува е отъ пръво, второ или трете лице; като: *азъ пишѫ*, *ты пишешь*, *онъ пише*.

100. Числа сѧ двѣ: *единственно* въ три лица: *пишѫ*, *пишешь*, *пише*; *множественно* въ три лица: *пишемъ*, *пишете*, *пишѣтъ*.

101. Глаголи-ти измѣнявать окончяніята си за да дойдатъ въ различны наклоненія, врѣмена, лица и числа; това измѣненіе въ окончяніе-то имъ наричя ся *спряженіе*.

102. Глаголи-ти по свойства-та въ спряженіе-то си бывать *правилны*, *неправилны* и *едноличны*.

Правилни-ти глаголи ся спрягавать по едны общы правила;

Неправилни-ти глаголи ся уклонявать отъ общы-ты правила;

Еднолични-ти (безлични-ти) глаголи ся употреблявать само въ трете лице; като: *грѣми*, *свѣтка ся*, *трѣбуга и пр.*